ঋষি নন্দন পণ্ডিত আৰু অন্যান্য

বনাম

বিহাৰ চৰকাৰ

১৫ অক্টোবৰ, ১৯৯৯

[ন্যায়াধীশ চৈয়দ শ্বাহ মহম্মদ কোৱাড্ৰি আৰু ন্যায়াধীশ কে.টি. থমাছ]

ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইন, ১৯৭৩ : ধাৰা ৩৮৪, ৩৮৫ আৰু ৩৮৬।

আপীল- অবিচাৰৰ বাবে আপীল খাৰিজ- অভিযুক্তৰ বৈধতা- ছলনাৰ অপৰাধৰ বাবে দোষী সাব্যস্ত- দহ বছৰৰ বাবে কঠোৰ কাৰাদণ্ড- আপীল- অধিবক্তাৰ অনুপস্থিতি- যোগ্যতাৰ ভিত্তিত আপীল খাৰিজ- যদি অভিযুক্তৰ আইনী প্ৰতিনিধিত্ব নাথাকে, তেন্তে আদালতে গোচৰটোৰ নিজাকৈ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ কৰ্তৃত্ব থাকে- কিন্তু সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থা হিচাপে আদালতে গোচৰটোত সহায় কৰিবলৈ আৰু ন্যায় প্ৰদান কৰাটো নিশ্চিত কৰিবলৈ এজন এমিকাছ কিউৰিয়া (ন্যায়মিত্ৰ বা আইনী উপদেষ্টা) নিযুক্তি দিব পাৰে- এই গোচৰত অধিবক্তাৰ অনুপস্থিতিত অভিযুক্তৰ প্ৰতি পক্ষপাতিত্বৰ সৃষ্টি হৈছিল- আপীলকাৰীৰ আবেদন পুনৰ কাৰ্যকৰী কৰা হৈছে- গোচৰটো নতুন সিদ্ধান্তৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ ঘূৰাই পঠিওৱা হৈছে।

ধাৰা ১৬১-১৬২

তদন্তৰ সময়ত দিয়া সাক্ষ্যক আইনগতভাৱে অনুমতি দিলে প্ৰমাণ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি।

ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩৯৪, ৩৯৫ নং ধাৰাত দোষী সাব্যস্ত কৰা এই আপীলকাৰীসকলক ১০ বছৰৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰা হয়। উচ্চ ন্যায়ালয়ত আপীলৰ শুনানিৰ দিনা তেওঁলোকৰ অধিবক্তা আদালতত উপস্থিত নহ'ল। পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ একক ন্যায়াধীশে কেৱল ৰাজ্যখনৰ অধিবক্তাৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰি' আপীলকাৰীৰ আবেদন যোগ্যতাৰ ভিত্তিত খাৰিজ কৰে। ফলস্বৰূপে তেওঁ আপীলকাৰীসকলৰ ওপৰত দিয়া দোষী সাব্যস্ত হোৱা ৰায় আৰু শাস্তি প্ৰদান কৰাটো

বাহাল ৰাখে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়দানৰ বিৰুদ্ধে এই আদালতত আপীল কৰাটো কৰা হৈছিল।

আবেদনৰ অনুমতি দি প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা ৰায় বাতিল কৰি আদালতে ৰায় দিয়ে যে:

১. আইনী স্থিতি হিচাপে যদি অভিযুক্তৰ অধিবক্তা হাজিৰ হ'ব নোৱাৰে, তেন্তে আদালতে অভিযুক্তৰ হৈ যুক্তি দাখিল নকৰাকৈয়ে অভিলেখসমূহ পুনৰীক্ষণ কৰি নিজাকৈ সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰে। কিন্তু সতৰ্কতামূলক ব্যৱস্থা হিচাপে আদালতে কিছুমান বিশেষ গোচৰত অভিযুক্তক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ চৰকাৰী খৰচত এজন অধিবক্তা নিযুক্তি দিব পাৰে। এনে আইনী সাহায্য প্ৰদানৰ সিদ্ধান্ত গোচৰৰ জটিলতাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। সহজ আপীলৰ বাবে আদালতে অধিবক্তা অবিহনে আগবাঢ়িব পাৰে। কিন্তু যদি আপীল কৰা শাস্তিটো গুৰুতৰ হয়, তেন্তে আইনী সহায় লোৱাটো বাঞ্চনীয়।[২৬-বি, চি, ডি]

ৰাম নৰেশ যাদৱ আৰু অন্যান্য বনাম বিহাৰ চৰকাৰ, এআইআৰ (১৯৮৭) এছচি ১৫০০, অন্তৰ্নিহিতভাৱে বাতিল কৰা হৈছে।

বাণী সিং আৰু অন্যান্য বনাম উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ, [১৯৯৬) ৪ এছচিচি ৭২০, গোচৰৰ ওপৰত আস্থা প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

২. বৰ্তমানৰ গোচৰটো আইনী সহায়ৰ অভাৱৰ বাবে ন্যায়ৰ বিফলতাৰ এক চকুত পৰা উদাহৰণ যেন লাগে। ঘটনাটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বিচাৰৰ সময়ত মুঠ ১১ জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল। একাংশ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ প্ৰমাণৰ বলত বিচাৰ আদালতে আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰে। গোচৰটোত যথেষ্ট পৰিমাণৰ প্ৰমাণ দাখিল কৰা হৈছিল। বিশেষকৈ প্ৰতিজন দোষী সাব্যস্ত হোৱা ব্যক্তিক ১০ বছৰৰ কঠোৰ কাৰাদণ্ড বিহা হৈছে বুলি বিবেচনা কৰিলে এই আবেদনৰ গুৰুত্ব স্পষ্টভাৱে তাৎপৰ্যপূৰ্ণ। গতিকে তেওঁলোকৰ গোচৰ যিকোনো অসাৱধানতাৰে চম্ভালিলে ন্যায়িক প্ৰক্ৰিয়াত গুৰুতৰ ব্যৰ্থতা আহিব পাৰে। গতিকে গোচৰটো আইন অনুসৰি নতুনকৈ আবেদনৰ নিষ্পত্তিৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। (২৬-ডি, ২৫-এইচ, ২৬-এ)

৩. এটা সুপ্ৰতিষ্ঠিত নীতি যে তদন্তকাৰী বিষয়াক সাক্ষীয়ে দিয়া বক্তব্যক প্ৰমাণ হিচাপে গণ্য কৰিব নোৱাৰি। ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ১৬২ নং ধাৰাত এনে

বক্তব্য কেৱল জেৰাৰ সময়ত সাক্ষীৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈহে নিৰ্দিষ্ট চৰ্তত ব্যৱহাৰ কৰাৰ অনুমতি দিয়া হৈছে। এই গোচৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ একক ন্যায়াধীশে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হ'বলৈ আইনগতভাৱে অগ্ৰাহ্যযোগ্য প্ৰমাণৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি এক উল্লেখযোগ্য ভুল কৰিছিল। [২৬-জি-এইচ]

ফৌজদাৰী আপীল ক্ষেত্ৰাধিকাৰ: ফৌজদাৰী আপীল নং. ১০৯২/১৯৯৯।

ফৌজদাৰী আপীল নং ২৩৫/১৯৮৬ গোচৰত পাটনা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৪.৮.৯৮ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ হৈ পি.এছ. মিশ্ৰ, চন্দ্ৰ শেখৰ, শ্ৰীমতী ঋতু সিং, শ্ৰীমতী সুমিতা ৰাণী সিং আৰু আৰ.পি. সিং।

উত্তৰদাতাৰ হৈ বি.বি. সিং।

ন্যায়াধীশ থমাছে আদালতৰ ৰায় প্ৰদান কৰে। অনুমতি প্ৰদান কৰা হয়।

ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩৯৫ ধাৰাত সত্ৰ আদালতে ১২ জন লোকক দোষী সাব্যস্ত কৰি ১০ বছৰৰ কঠোৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰে। ১৯৮৬ চনৰ আগষ্ট মাহত তেওঁলোকে যৌথভাৱে পাটনাৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ত আবেদন দাখিল কৰিছিল, য'ত আবেদন বিচাৰাধীন হৈ থকাৰ সময়তে আদালতে তেওঁলোকৰ শাস্তি স্থগিত ৰাখিছিল। ১৯৯৮ চনৰ ৩ আগষ্টত একক ন্যায়াধীশৰ সন্মুখত আবেদনখন তালিকাভুক্ত কৰা হয় যদিও আপীলকাৰীসকলৰ অধিবক্তা হাজিৰ নহ'ল, সেয়েহে ন্যায়াধীশে কেৱল চৰকাৰী অধিবক্তাৰ শুনানি গ্ৰহণ কৰে আৰু তাৰ পিছত আবেদনখন যোগ্যতাৰ ভিত্তিত খাৰিজ কৰিলে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায়ক প্ৰত্যাহ্বান জনাই এতিয়া আপীলকাৰীসকলে এই ন্যায়ালয়ৰ কাষ চাপিছে।

আপীলকাৰীসকলৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী পি. এছ. মিশ্ৰই গোচৰটোৰ যুক্তিৰ বাবে আহ্বান জনোৱাৰ সময়ত আপীলকাৰীসকলৰ অধিবক্তা উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ সন্মুখত কিয় অনুপস্থিত আছিল সেই কথা বুজাবলৈ চেষ্টা কৰা নাছিল, অনুপস্থিতিৰ কাৰণসমূহৰ প্ৰতিও এই আদালত চিন্তিত নহয়। আপীলকাৰীসকলে উচ্চ ন্যায়ালয়ত তেওঁলোকৰ আপীলত যুক্তি দৰ্শাবলৈ এজন দায়িত্বশীল অধিবক্তা নিযুক্তি দিব লাগিছিল,

কিয়নো তেওঁলোকে এতিয়া নিজৰ নিযুক্তিপ্ৰাপ্ত অধিবক্তাক দোষাৰোপ কৰিছে।অৱশ্যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে সংশ্লিষ্ট বাৰ কাউন্সিলক অধিবক্তাগৰাকীৰ অনুপস্থিতিৰ বিষয়ে অৱগত কৰি বিহিত ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব পাৰিলেহেঁতেন।

যেতিয়া আপীলকাৰীসকলে অপৰাধমূলক আপীলত নিয়োজিত কৰা অধিবক্তাজন উপস্থিত নহয় তেতিয়া আপীল আদালতে তেওঁৰ বাবে অপেক্ষা কৰাৰ কোনো বাধ্যবাধকতা নাথাকে বা আনকি তেওঁৰ উপস্থিতিৰ বাবে অপেক্ষা কৰি গোচৰটো স্থগিত ৰখাৰো কোনো বাধ্যবাধকতা নাথাকে। এই আদালতৰ দুজনীয়া ন্যায়াধীশ বিচাৰপীঠে ৰাম নৰেশ যাদৱ আৰু অন্যান্য বনাম বিহাৰ চৰকাৰ, এআইআৰ (১৯৮৭) এছচি ১৫০০- গোচৰত ৰায় দিছিল যে আদালতে এনে পৰিস্থিতিত ডিফল্টৰ বাবেহে আবেদন খাৰিজ কৰিব পাৰে, বানি সিং আৰু অন্যান্য বনাম ষ্টেট অৱ ইউ.পি., [১৯৯৬] ৪ এছচিচি ৭২০.এ.এম.-গোচৰত তিনিজনীয়া বিচাৰপীঠে যিটো ভুল বুলি গণ্য কৰিছিল। বিচাৰপীঠৰ হৈ ভাষণ দি আহমেদীয়ে সঠিক আইনী স্থিতি এইদৰে উল্লেখ কৰিছে :

"আইন অনুসৰি আপীল আদালতে কেৱল ৰায়দানত বিচাৰ আদালতৰ যুক্তি পুনৰীক্ষণ কৰি নহয়, বৰঞ্চ ৰেকৰ্ডত থকা প্ৰমাণৰ বিপৰীতে সেই যুক্তি পৰীক্ষা কৰি উপস্থাপন কৰা সামগ্ৰীৰ সৈতে মিল থকাটো নিশ্চিত কৰি আপীলৰ মেৰিটৰ ওপৰত সিদ্ধান্ত ল'ব লাগিব। আইনখনে ডিফল্ট বা নন-প্ৰচিকিউচনৰ বাবে আপীল খাৰিজ কৰাৰ অনুমতি নিদিয়ে যদিও ৰেকৰ্ড পৰীক্ষা কৰাৰ পিছত মেৰিটৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সিদ্ধান্ত লোৱাটো বাধ্যতামূলক কৰে। গতিকে সন্মান জনাই আমি ৰাম নৰেশ যাদৱৰ, এ আই আৰ (১৯৮৭) এছ চি ১৫০০-গোচৰত দিয়া পৰামৰ্শৰ সৈতে একমত হোৱাত অসুবিধা পাওঁ যে যদি আপীলকাৰী বা তেওঁলোকৰ অধিবক্তা অনুপস্থিত থাকে তেন্তে অবিচাৰৰ বাবে আবেদন খাৰিজ কৰাটোৱেই উপযুক্ত পন্থা।"

কিন্তু বিদ্বান মুখ্য ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে আৰু স্পষ্ট কৰি দিয়ে যে যদি অধিবক্তাজন অনুপস্থিত থাকে তেন্তে আপীল আদালতে আদালতক সহায় কৰিবলৈ চৰকাৰী খৰচত আন এজন অধিবক্তা নিযুক্তি দিয়াত আইনে বাধা নিদিয়ে। বিচাৰপীঠৰ তলত দিয়া পৰ্যবেক্ষণসমূহ প্ৰাসংগিক:

> “কিন্তু আমি আৰু এটা কথা আৰু ক’ব বিচাৰো যে যদি আইনী প্ৰক্ৰিয়াত যদি কোনো অভিযুক্ত ব্যক্তি জেলত থাকে আৰু নিজাববীয়াকৈ আদালতত উপস্থিত থাকিব নোৱাৰে, আৰু তেওঁলোকৰ অধিবক্তাও অনুপস্থিত নাথাকে, তেন্তে অভিযুক্তক উপস্থিত থাকিবলৈ অনুমতি দিবলৈ গোচৰটো পিছৰ তাৰিখলৈ পিছুৱাই দিয়াৰ কথা আদালতে বিবেচনা কৰিব লাগে। ইয়াৰ উপৰিও যদি অধিবক্তাজন অনুপস্থিত থাকে তেন্তে আদালতে সহায় কৰিবলৈ চৰকাৰী পুঁজিৰে অধিবক্তা নিযুক্তি দিয়াৰ বিবেচনাৰ অধিকাৰ আছে। এই পদ্ধতিৰ দ্বাৰা অভিযুক্তৰ সঠিক প্ৰতিনিধিত্ব থকাটো নিশ্চিত কৰা হয় আৰু কাৰ্য্যবিধি ন্যায্য হয়।“

আমাৰ সন্মুখত প্ৰশ্নটো হ’ল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান একক ন্যায়াধীশে আদালতক সহায় কৰিবলৈ হ’লেও কোনো অধিবক্তাৰ যুক্তি অবিহনে আপীলৰ সিদ্ধান্ত লোৱাৰ বাবে এই গোচৰত বাস্তৱিক স্থিতিৰ ওপৰত ন্যায়ৰ বিফলতা হৈছে নেকি? গভীৰভাৱে বিশ্লেষণ কৰি আমি অনুভৱ কৰিছো যে এই গোচৰত ন্যায়ৰ বিফলতা হৈছে। ইয়াৰ প্ৰমাণ দিবলৈ আমি বৰ্তমানৰ গোচৰটোৰ তথ্যৰ চমু উল্লেখ কৰিছো।

আইনীভাৱে ক’বলৈ গ’লে গোচৰীয়া পক্ষই অভিযোগ কৰে যে ১৬-১১-১৯৮০ তাৰিখে নিশা অস্ত্ৰধাৰী ব্যক্তিৰ এটা দলে তথ্যদাতাৰ ঘৰত ডকাইতি সংঘটিত কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত হোৱা হুলস্থুলৰ ফলত স্থানীয় বাসিন্দাসকলো আহে আৰু ডকাইতৰ সৈতে মুখামুখি হয়, যাৰ ফলত দুয়োপক্ষৰ মাজত গুলীৰ চালনা হয়। দুয়োপক্ষই আঘাতপ্ৰাপ্ত হয় আৰু অৱশেষত ডকাইতসকলে পলায়ন কৰে আৰু এজন সদস্যক এৰি থৈ যায় যিজনক বন্দী কৰা হয় যদিও পিছত আঘাতৰ বাবে মৃত্যু হয়। টৰ্চৰ পোহৰত ভুক্তভোগী আৰু গাঁৱৰ ৰাইজে ডকাইতক চিনাক্ত কৰা বুলি দাবী কৰে।

ঘটনাটো প্ৰমাণ কৰিবলৈ বিচাৰৰ সময়ত মুঠ ১১ জন সাক্ষীক পৰীক্ষা কৰা হৈছিল। একাংশ প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ প্ৰমাণৰ বলত বিচাৰ আদালতে আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰে। গোচৰটোত যথেষ্ট পৰিমাণৰ প্ৰমাণ দাখিল কৰা হৈছিল। বিশেষকৈ প্ৰতিজন দোষী সাব্যস্ত হোৱা ব্যক্তিক ১০ বছৰৰ কঠোৰ কাৰাদণ্ড বিহা হৈছে বুলি বিবেচনা কৰিলে এই আবেদনৰ গুৰুত্ব স্পষ্টভাৱে তাৎপৰ্যপূৰ্ণ। গতিকে তেওঁলোকৰ

গোচৰ যিকোনো অসাৱধানতাৰে চম্ভালিলে ন্যায়িক প্ৰক্ৰিয়াত গুৰুতৰ ব্যৰ্থতা আহিব পাৰে।

আইনী কাৰ্য্যবিধিত যদি কোনো প্ৰতিবাদকাৰীৰ অধিবক্তা অনুপস্থিত থাকে তেন্তে আদালতে গোচৰৰ ৰেকৰ্ডসমূহ পৰ্যালোচনা কৰি অভিযুক্তৰ আইনী প্ৰতিনিধিত্ব অবিহনে নিজৰ সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰে। কিন্তু বাণী সিং বনাম উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ (১৯৯৬) গোচৰত উচ্চতম ন্যায়ালয়ে পৰামৰ্শ দিছিল যে, বিচক্ষণ ব্যৱস্থা হিচাপে আদালতে উপযুক্ত গোচৰত অভিযুক্তক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ চৰকাৰী পুঁজিৰে এজন অধিবক্তা নিযুক্তি দিব পাৰে। এনে আইনী সাহায্য প্ৰদানৰ সিদ্ধান্ত গোচৰৰ জটিলতাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। কিছুমান আপীল অধিবক্তা অবিহনে সমাধান কৰিব পাৰি, কিন্তু যদি আপীল কৰা শাস্তিটো গুৰুতৰ হয়, তেনেক্ষেত্ৰত আইনী প্ৰতিনিধিত্ব থকাটো ভাল।

বৰ্তমানৰ গোচৰটো এনে আইনী সহায়ৰ অনুপস্থিতিৰ বাবে ন্যায়ৰ বিফলতাৰ এক চকুত পৰা উদাহৰণ যেন লাগে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ বিদ্বান একক ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে স্বতন্ত্ৰভাৱে প্ৰমাণসমূহ পৰ্যালোচনা কৰি ১২ জন আপীলকাৰীৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱা ৰায়ক আৰু কঠোৰ শাস্তিক সমৰ্থন কৰে। এই সিদ্ধান্ত বিদ্বান একক ন্যায়াধীশে দিয়া যুক্তিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি লোৱা হৈছিল।

> "প্ৰমাণসমূহ পৰ্যালোচনা কৰিলে দেখা যায় যে বিচাৰ বিভাগৰ সাক্ষীসকলে এই কাণ্ড কেনেকৈ সংঘটিত হৈছিল সেই কথা প্ৰমাণ কৰিছে। গোচৰীয়া পক্ষৰ সাক্ষী নং ৬, ৮ আৰু ১৪ য়ে ডকাইতকেইটাৰ চেহেৰা চিনি পালে। এই সাক্ষীসকলে তদন্তকাৰী বিষয়াক ডকাইতিৰ কথাও জনাইছিল আৰু লগতে ডকাইতৰ নামো জনাইছিল। প্ৰমাণসমূহ পৰীক্ষা কৰি মই এই সিদ্ধান্তত উপনীত হওঁ যে বিচাৰ বিভাগে আপীলকাৰীসকলৰ বিৰুদ্ধে থকা অভিযোগসমূহ সকলো যুক্তিসংগত সন্দেহৰ বাহিৰত প্ৰমাণ কৰিছে।"

বিদ্বান একক ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হোৱাৰ সময়ত আইনগতভাৱে অগ্ৰাহ্যযোগ্য সামগ্ৰী বিবেচনা কৰি এক উল্লেখযোগ্য ভুল কৰিছিল। এইটো সুপ্ৰতিষ্ঠিত যে তদন্তকাৰী বিষয়াক সাক্ষীয়ে দিয়া বক্তব্যক প্ৰমাণ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰি, যিটো অপৰাধমূলক কাৰ্য্যবিধিৰ ১৬২ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা

হৈছে। এই ধাৰাত আদালতত এনে বক্তব্যৰ ব্যৱহাৰ নিষিদ্ধ কৰা হৈছে, নিৰ্দিষ্ট পৰিস্থিতিত সাক্ষীৰ বিৰোধিতা কৰাৰ সীমিত উদ্দেশ্যৰ বাহিৰে।

বিদ্বান একক ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে এই সিদ্ধান্তত উপনীত হয় যে ৬, ৮ আৰু ১৪ নং পিডব্লিউৱে তদন্তকাৰী বিষয়াক কিছুমান তথ্য প্ৰদান কৰিছে। কিন্তু ইয়াৰ পূৰ্বে ৰায়দানত ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে লক্ষ্য কৰিছিল যে এই গোচৰত তদন্তকাৰী বিষয়াক পৰীক্ষা কৰা হোৱা নাছিল। এই অসামঞ্জস্যই সিদ্ধান্তটোৰ আঁৰৰ যুক্তিৰ বিষয়ে উদ্বেগ প্ৰকাশ কৰে। এই অসামঞ্জস্যৰ পৰা অনুমান কৰিব পাৰি যে যুক্তিৰ ত্ৰুটি থাকিব পাৰে। যদি তেওঁলোকৰ মূল অধিবক্তা অনুপস্থিত থকাৰ সময়ত অভিযুক্তসকলৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ এজন অধিবক্তা নিযুক্তি দিয়া হ'লহেঁতেন, তেন্তে ন্যায়াধীশে হয়তো এই আইনী ভুলৰ পৰা হাত সাৰিব পাৰিলেহেঁতেন।

প্ৰদত্ত পৰিস্থিতিত আইনী পদ্ধতি মানি চলাটো নিশ্চিত কৰি আপীলৰ নতুন শুনানিৰ বাবে গোচৰটো উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰাটোৱেই উপযুক্ত ব্যৱস্থা। যদি অভিযুক্তৰ অধিবক্তা অনুপস্থিত থাকে, তেন্তে এই গোচৰৰ অনন্য পৰিস্থিতি বিবেচনা কৰি অভিযুক্তক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ উচ্চ ন্যায়ালয়ে ৰাজ্যিক খৰচত এজন অধিবক্তা নিযুক্তি দিয়াটো বাঞ্ছনীয়।

সেইবাবে আমি পূৰ্বৰ ৰায় বাতিল কৰাৰ সিদ্ধান্ত লৈছো। উচ্চ ন্যায়ালয়ত আপীলকাৰীৰ আবেদন পুনৰ প্ৰৱৰ্তন কৰা হয় আৰু আইন আৰু ওপৰত উল্লেখ কৰা পৰ্যবেক্ষণ অনুসৰি পুনৰ বিবেচনা কৰা হ'ব। যদি উচ্চ ন্যায়ালয়ত আপীল প্ৰক্ৰিয়াৰ সময়ত আপীলকাৰীৰ শাস্তি স্থগিত ৰখা হৈছিল, তেন্তে তেওঁলোকে উচ্চ ন্যায়ালয়ক আবেদনৰ সমাধান নোহোৱালৈকে তেওঁলোকক জামিন প্ৰদান কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিব পাৰে।

সেই অনুসৰি এই আপীলৰ অনুমতি দিয়া হয় আৰু গোচৰটো উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়।

আপীলৰ অনুমতি দিয়া হ'ল।

<u>অনুবাদক:</u> *মায়াশ্ৰী মহন্ত, জ্যেষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়*

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়নৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।“